

Zawierzenie Maryi

Fundament biblijny

„A obok krzyża Jezusowego stały: Matka Jego i siostra Matki Jego, Maria, żona Kleofasa, i Maria Magdalena. Kiedy więc Jezus ujrzał Matkę i stojącego obok Niej ucznia, którego miłował, rzekł do Matki: «**Niewiasto, oto syn Twój**». Następnie rzekł do ucznia: «**Oto Matka twoja**». I od tej godziny uczeń **wziął Ją do siebie**”. (J 19,25-2)

Gdy widzimy Maryję u stóp Krzyża, powinniśmy rozważyć Jej pielgrzymkę w wierze, na długiej drodze naśladowania, upodobnienia się do Jezusa. Maryja nie jest tam tylko, aby opłakiwać swojego Syna, lecz jest tam, aby „umierać z Nim” (por. Rut 1,17), jest tam, aby współdzielić **ofiarną miłość Jezusa dla nas**.

Tekst o Maryi pod Krzyżem Syna jest jednym z najbardziej wymownych tekstów o macierzyńskiej roli Maryi w odniesieniu do Kościoła. Z serca Tajemnicy Paschalnej Chrystusa wypływa dar Matki.

Kiedy więc Jezus ujrzał Matkę

Jan opisuje tę scenę, bo *widzi* coś odmiennego, większego. W Maryi widzi *niewiastę* Protoewangelii, która depta głowę węża, Tę, która antycypuje *godzinę* Jezusa w Kanie (por. J 2). Jezus w Maryi widzi historię zbawienia i jej początkowe wypełnienie.

i stojącego obok Niej ucznia, którego miłował

Jest osobą fizyczną, lecz symbolicznie reprezentuje wszystkich uczniów, w *uczniu, którego Jezus miłował*, Jan widzi Kościół.

Niewiasto, oto syn Twój

Maryja jest włączona przez Jezusa w Jego miłość do ludzkości. On umiera za tę ludzkość i prosi Maryję o stanie się jej Matką, **o wzięcie jej do Serca**. Maryja zatem jest naszą Matką, z woli Pana, **przez nadmiar miłości i czułości w naszym odniesieniu**. Maryi leży na sercu, abyśmy Go poznali, abyśmy doświadczyli Jego miłości, dlatego nam Go wskazuje: „*Zróbcie wszystko, cokolwiek Wam powie*” (J 2,5).

Oto Matka twoja

Jezus zwraca się także do ucznia. Jemu objawia jego stan syna. To jest **wzajemne zawierzenie**. Każdemu z nas w darze dana jest Matka, ale aby Maryja mogła wyrazić swoje macierzyństwo, konieczne jest, abyśmy uczynili jak uczeń: wzięli Ją do siebie.

uczeń wziął Ją do siebie

Czasownik przyjąć (bardziej niż czasownik wziąć) wskazuje postawę serca. Święty Jan Paweł II pisał:

„Zawierając się po synowsku Maryi, chrześcijanin — podobnie jak apostoł Jan — ‘przyjmuje’ Matkę Chrystusa i wprowadza Ją w to wszystko, co stanowi jego własne życie wewnętrzne, ponieważ jego Ludzkie i chrześcijańskie ‘ja’: ‘wziął Ją do siebie’. Zawierzenie się Maryi jest odpowiedzią na miłość Matki” (RM 45)

